XV. ročník zvláštní číslo září 2011

Robinson®

vychází díky EKO-KOM AUTORIZOVANÁ OBALOVÁ SPOLEČNOST

noviny pro děti každého věku zdarma

EKO-KOM – zní to tak trochu tajemně, něco jako kouzelná formulka abraka dabra, že? A vlastně to tak trochu kouzelné slůvko i je. Učiní totiž z docela obyčejného odpadu, který vzniká v každé domácnosti, v každé firmě či škole, nečekaný zdroj příjmů. Tedy ne pro vás jako jednotlivce, ale po každou obec nebo město.

Jde to, musí se ale chtít

Musíme ale začít od začátku...

Nikdo asi už dávno nepochybuje o tom, že vlastně každým dnem narůstá výroba potravinářských i průmyslových výrobků. A společně s tím narůstá i počet obalů pro toto zboží, aniž si to uvědomujeme. Igelitové sáčky, plastové dózy a kontejnerky, lahve, tetrapak, krabičky a krabice, obálky, tašky... Už jsme si na to zvykli tak, že si vlastně ani neuvědomujeme, kolik obalů nám denně projde rukama a skončí v odpadkovém koši. Pokud bychom nechali odpad volně hromadit, asi by nás během krátké doby úplně zavalil a pohltil. První stránky takového katastrofického scénáře dokazovala třeba někdejší stávka popelářů v tak velkém městě, jako je New York.

A tak se začalo uvažovat o tom, jak odlehčit skládkám a likvidacím odpadů právě o obaly, které by se mohly vrátit do života po jejich odborné recyklaci. Odpad se začal třídit. Druhým nezbytným krokem byla pak nutnost uzákonit určitou povinnost pro výrobce anebo pro firmy, které zboží do obalů plní. A to, postarat se o to, aby se obaly nehromadily v běžném odpadu. A aby byly podle možností recyklovány. Zákon o obalech ukládá výrobcům zaplatit za každý obal drobný poplatek do systému EKO-KOM. A ten pak tyto peníze vrací na začátek procesu – do třídění a sběru odpadu.

Přispívá totiž obcím a městům za každý kilogram vytříděného odpadu. Ovšem na bedrech obcí zůstává nutnost obstarat sběrové kontejnery nebo pytle na tříděný odpad a zajistit jeho pravidelný svoz. To pak může pořizovat zčásti i z takto získaných finančních prostředků.

Asi bychom vám měli v tomhle okamžiku EKO-KOM představit trochu blíž. Je to instituce, která je rozčleněná na regionální centra. Tato střediska obvykle obhospodařují jeden nebo dva kraje. Samostatné regionální centrum mají i jižní Čechy, třebaže na počet obyvatel nejsou zrovna nejlidnatější. Mají zhruba 637 643 obyvatel. Výsadu samostatného centra v Českých Budějovicích získaly však díky své rozloze a také velkému počtu malých vesniček a obcí rozložených po celém kraji. A s obcemi a městy pak uzavírá EKO-KOM dílčí smlouvy.

Ze 623 registrovaných jihočeských obcí a měst je do systému EKO-KOM zařazeno 536 obcí. Smluvní podmínky jsou pochopitelně stejné jak pro malou obec o několika číslech, tak pro velké, třeba krajské město. V jihočeském měřítku tedy pro České Budějovice, kde žije téměř 95 000 obyvatel, stejně jako třeba pro Kuřimany u Strakonic s pouhými 24 obyvateli. Zaznamenávané výsledky se totiž počítají v množství vytříděného odpadu na hlavu.

Dalším krokem je logicky odvoz odpadu, který zajišťují svozové firmy. S nimi pak jednotlivé obce uzavírají další smlouvy a firmy jim následně vystavují potvrzení o množství odvezeného tříděného odpadu. Zvlášť na papír, na plasty, sklo, případně na nápojové kartony nebo železo. Někde je systém nastaven na odvoz jednou za týden, jinde – zejména na lidnatých městských sídlištích dvakrát, ale v menších místech také třeba jednou za dva týdny. Pochopitelně, že se platí za každý výsyp a odvoz.

Ovšem EKO-KOM si dělá navíc vlastní rozbory, aby si z nich udělal přehled o výtěžnosti takových odpadů. A jak to vypadá v praxi? Pro představu – každý druh odpadu se zváží – samostatně. Poté se obsah rozebírá ještě na samostatné kopičky – třeba u papíru se zvlášť vytřídí kartony, noviny, letáky a časopisy, knihy, také běžné obaly a úplně zvlášť papíry s igelitovou nebo hliníkovou fólií. A tyto dílčí hromádky se pak znovu převáží, zjistí se, jaké množství z toho zaujímají procentuálně obaly, a z toho se potom vypočítává takzvaný standard.

To už pomalu začíná být dost složité, že? A ještě daleko náročnější je to třeba u plastů, kde se při rozboru vytřiďují zvlášť tuhé plasty, igelitové pytlíky a fólie, polypropylen – pod tím se skrývají například docela obyčejné kelímky od jogurtů a jiných potravin, polystyren – ten má pro změnu zase víc typů, obaly z PVC, PET láhve tříděné i podle barev a další plastové výrobky jako nábytek, misky, hračky apod,.

Asi to není žádná slast dělat takové supertřídění, ale snad to ulehčuje i nařízení, že odhazovaný obalový materiál by měl být alespoň zčásti vyčištěný. Podle směrnic má být tříděný odpad alespoň tak čistý, abyste se nemuseli bát do něj sáhnout. Ve větších městech se tohoto stavu nedaří obvykle dosáhnout tak jako v menších obcích. Tam jsou totiž ukázněnější. Snad to dělá i fakt, že se všichni navzájem znají a vědí o tom, co kdo do kontejnerů odhazuje. I když ani tohle nelze tvrdit bez výjimky.

A tady by bylo škoda se znovu nezmínit o soutěži obcí ve sběru tříděného odpadu, která probíhá po celý rok. Výsledky jsou vyhlašovány každé čtvrtletí, ale konečné výsledky až na konci sledovaného období, tedy nyní na podzim. A ty rozhodnou o nových majitelích laviček a jiných výrobků z recyklovaného plastu.

Kromě toho probíhá celá řada nápaditých dílčích soutěží na školách. V řadě měst a obcí mají totiž školní děti samostatné soutěže zahrnující sběrové aktivity, ale také výtvarné nebo literární soutěžení s námětem na sběr odpadu. Možná byste byli překvapeni, jak činorodé v tomhle směru některé školy jsou. Stačí se ale podívat na internetové stránky!

Také ministerstvo životního prostředí klade velký důraz na sběr a třídění odpadů. Ovšem to, jak se všechna nařízení a návrhy promítnou v praxi, záleží na nás – na obyvatelích velkých i malých měst a obcí, na rodinách, na školách... Tak nezapomeňte – i vy máte ve svých rukou to, jak bude vypadat naše budoucnost. A to nejen před vchodem do vašeho domu, v areálu vaší školy, ale všude...

DNES ČTĚTE

1. Když se chce, všechno jde
2. Co se děje s tříděným odpadem
3. Super komiks
4. Plakát na vaši nástěnku
5. Pátrání detektiva Vytřídila
6. Recyklační alej po roce Fotografická exkurze

Ukliďme si naši planetu aneb Cesta za odpady

Ukliďme planetu! – To bylo jedno z nedávných hesel, vyhlášených ekologickými aktivitami. Heslo, které nabývá stále na váze a důležitosti. Každý se o tom může denně přesvědčovat znovu a znovu, jak stále naléhavěji tahle výzva zní.

Je sice hezké kupovat výrobky v nápaditých papírových obalech, krabicích, igelitových sáčcích a taškách, v plastových krabičkách, lahvích a lahvičkách... Tím ovšem stále více a stále rychleji narůstá objem odpadu, který každá domácnost, každý jedinec vyprodukuje. A co pak s ním?

Tuhle otázku řeší vlády, ministerstva, mezinárodní komise, ale v konečném důsledku pak instituce, pro něž je sběr a likvidace odpadů prvořadým úkolem. Mnohé z nich pak ke své náplni přibírají i problematiku třídění odpadů a jejich následnou recyklaci, tedy další zpracování a využití. K nim patří bezesporu také EKO-KOM.

A s ním se vydáme dneska na výlet, který nepovede ani po historických památkách, ani po přírodních zajímavostech, ale po stopách odpadů...

Velká zářijová soutěž

Jak na to? Stačí jen pořídit snímek na téma třídění odpadů. A je jedno, jestli to bude u vás doma, před vaším domem či u separačního hnízda na sídlišti. Čím veselejší nebo zajímavější, tím lépe. A když to ještě opatříte nějakým vtipným komentářem, tak určitě vyhrajete! Nebo vytvořte krátký fotopříběh (max. 6 políček).

Pak už jen stačí nahrát fotku na tento web www.jihocesketrideni.cz a ostatní návštěvníci svými hlasy rozhodnou o nejlepší fotografii.

Chcete si zvýšit šanci na výhru? Proč ne. Počet soutěžních fotografií je totiž limitován na šest nahrávek pro jednu registraci.

Toto vydání vzniklo díky autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., www.ekokom.cz

Za papírem po modré

Nejen dnešní školáci, ale i jejich babičky a dědové si určitě bez rozmýšlení vzpomenou na to, co bývalo v jejich školních časech nejčastější sběrovou surovinou. Samozřejmě papír! A také se ho v domácnostech i jinde hromadí celé kopice – od novin přes reklamní letáky až po obalový papír či karton. Do školy nejčastěji nosíte pečlivě srovnané a zvážené noviny, ale do kontejneru na tříděný sběr můžete házet všechny druhy papíru. A víte, jakou má ten kontejner barvu? Ano, modrou! Třídění pak už necháme na zpracovatelských firmách, které nejlépe ví, co kam patří.

Ti starší určitě vědí, proč se papír sbírá. Nejen proto, aby bylo kolem nás čisto, ale také proto, že se papír využívá jako surovina při výrobě nového papíru. Navíc se při jeho zpracování na novou surovinu ušetří dřevo z našich lesů, elektrická energie, protože výroba ze sběrové suroviny je méně náročná, a zčásti i používané chemické látky.

Vzpomínám si, že když jsem chodila do školy já, byla na hlavní chodbě nástěnka, která znázorňovala pilnost jednotlivých tříd ve sběru. Za každých odevzdaných sto kilogramů papíru dostala třída zelený stromeček. A to jsme museli nosit papír, ale i jiné suroviny do sběren. A leckdy byly dost daleko od našich bydlišť. Rozmístění kontejnerů ulehčuje i tenhle váš krok.

Ale co se děje s papírem dál? Rozmělní se v jakémsi obrovském mixéru, zbaví se nečistot a roztok putuje znovu do výroby. Každý takový proces sice celulózová vlákna zkracuje, ale papír klidně může tenhle postup podstoupit až šestkrát. Z takového papíru se dělá třeba papír pro naše noviny Robinson, ale také kancelářský papír, obaly, vlnitá lepenka, pouzdra na vajíčka apod.

Jiným postupem, natrháním papírového odpadu na malé kousíčky a jejich dalším zpracováním, se vyrábějí tepelné izolace nebo izolační nástřiky na stavby. Jinde se zase papírová vlákna uplatní jako přídavek do asfaltových směsí, protože prý silnice pak méně trpí agresivními zimními posypy. Vlastnost poměrně rychlého přírodního rozkladu papíru se využívá i pro jeho zapracování do kompostů pro hnojení.

A málem bychom zapomněli na nápojové kartony. Leckde jste jistě zaznamenali, že právě na tenhle druh odpadu je zvláštní kontejner nebo alespoň sběrový pytel. Jinak se hází do žlutého kontejneru na plasty. Nápojový karton je pevný, protože je z kvalitního papíru a jeho vnitřek tvoří vrstva polyetylénové, někdy zase hliníkové fólie, aby obal byl nepropustný. Takové obaly mohou v recyklaci sloužit pro výrobu stavebních desek, v nichž polyetylénové části tvoří výborné pojivo. Jiná přidávaná plnidla pak zvyšují pevnost a odolnost hmoty, takže se z tohoto materiálu vyrábějí třeba školní lavice, nábytek a jiné zajímavé věci.

Zelená pro sklo

Ne všude mají na skleněné střepy zvláštní kontejner pro barevné a zvláštní pro průhledné sklo. Většinou se házejí lahve a ostatní sklo do společné kontejnerové nádoby, a to do – ano, do zelené! Jejich rozdělení probíhá pak až na třídicí lince, které jsou v celé republice jen čtyři.

Ovšem nemůžeme do tohoto kontejneru házet všechno, co je křehké – třeba porcelán, keramické výrobky, dokonce ani zrcadla, hutní či automobilové sklo nebo sklo s kovovými vlákny. To ví asi málokdo, stejně jako skutečnost, že tabulové sklo řadíme ke sklu barevnému. Proč? Protože má chemické vlastnosti bližší právě sklu barevnému než průhlednému. To jsou věci, co?

Cesta střepů končí pak jejich rozdrcením na jemnou a čistou drť, samozřejmě po zbavení všech papírových nálepek, kovových uzávěrů a jiných nečistot. Do tavby pro recyklované výrobky, jako jsou láhve a sklenice, se mohou přidávat až dvě třetiny právě takto získané drtě. Jinak se sklo vyrábí ze sklářských písků, které se musí nejdříve vytěžit, přivézt a upravit. To všechno je nákladné, stejně jako spotřeba elektrické energie pro výrobu. Takže forma recyklace přináší nesporné úspory i v tomto směru.

To ale není ani zdaleka jediné upotřebení skleněného odpadu. K láhvím a sklenicím se řadí také izolační desky se skleněnými vlákny a skelná vata pro stavebnictví, pěnové sklo pro výrobu tvárnic a desek s vysokou pevností. V kombinaci s cementem nebo přímo betonem může skleněná drť potom vypadat dokonce i atraktivně. O tom se můžete přesvědčit třeba na deskách u moderních kuchyňských linek, které se zabydlují v našich domácnostech.

Kam se hrabou Popelčiny oříšky

PET láhve, nerozbitný lehký a pružný nápojový obal, zaplavily doslova celý svět. Setkáte se s nimi na všech kontinentech a všude také představují i velký objem odpadu. A velký problém. Bohužel ne ve všech zemích totiž zatím zvládli následný sběr těchto obalů a jejich případnou recyklaci. U nás naštěstí ta zpětná forma návratnosti již spolehlivě funguje, i když se pořád ještě najde dost neukázněných vandalů, kteří nám to kazí. Bohužel se setkáváme s odhozenými PET láhvemi nejen podél silnic, ale i leckde ve volné přírodě nebo na turistických místech. A je i dost těch, kteří tyto láhve házejí společně s jinými odpadky do kontejnerů pro komunální odpad. Ale my víme, kam PET láhve patří, že? Samozřejmě - do žlutých kontejnerů na plasty!

A zase stará písnička – třídicí linka a třídění. PET láhve se tady rozdělují poněkud netypicky - podle barev. Pak se slisují, a to se vším všudy – včetně etiket i plastových uzávěrů. Zpracovatelská firma je nadrtí na malé vločky, které se perou ve vodní lázni, a po usušení se přikročí k dalšímu výrobnímu kroku. Jednou z možností je rozpustit tuto drť ve speciálních chemikáliích, čímž vznikne výhodná nátěrová hmota. Jiný proces využije nadrcenou surovinu k výrobě nových PET láhví nebo vázacích pásek, které se využívají třeba na balíky.

Myslím, že nepřeháním, když řeknu, že nás bude asi nejvíce zajímat možnost třetí, kterou je výroba vláken. Textilních vláken! V první fázi se plastové vločky vzniklé z odpadu zahřejí na vysokou teplotu, přesahující 250 stupňů, a pak se vzniklá hmota pod tlakem vytlačuje tryskami s velice malinkatým průměrem. A tak vzniká vlákno. Taková vlákna se využívají různě – třeba jako náplň do spacáků, zateplených dek a zimních bund, ale také k výrobě fleeceových mikin a bund. Ze stejného zdroje jsou potom i koberečky do automobilů, zátěžové koberce a další výrobky.

Kam se hrabe Popelka se svými vzdušnými šatičkami z oříšku, ne? My máme teplé bundy z láhve!

Železo, má milá Terezo

Musím se přiznat, že s kontejnery na železný odpad jsem se zatím v oblasti svého bydliště nesetkala, ale mám zaručenou zprávu, že někde existují. Jinde je nahrazuje možnost odvozu kovů do oficiálních sběren, kde navíc můžete získat i nějakou tu korunu. Anebo do sběrných dvorů, jejichž počet na území měst a obcí stále roste. Také si můžete počkat třeba na vyhlášenou železnou sobotu či neděli (nebo jiný den v týdnu), kdy ta která obec zajišťuje odvoz kovového odpadu připraveného na ulici před vaším domem.

Roztříděný sběr se pak podle druhu kovu odváží do hutí a putuje zpět do výroby. Takže zvláštní várku tvoří měď a jinou zase pak mosaz nebo zinek, hliník, olovo, samostatně je železo a ocel. Také tady lze hovořit o prokázané úspoře elektrické energie, která u některých druhů kovů činí až pětadevadesát procent.

Jiný přínos představují potom drahé kovy, získávané při demontážích vysloužilých a vyřazených elektrozařízení. Samozřejmě, takovou práci nemůžete dělat vy sami doma na dvorku. Na to jsou odborníci! Ale my se můžeme stát zase odborníky na to, kam takové materiály vůbec odvážet. A to vám poradí právě instituce, jako je EKO-KOM.

Materiál dneška i budoucnosti

Všechno to odstartoval vynález, který se objevil na scéně před více než devíti desítkami roků. Tehdy se zrodila první umělá hmota dnešního typu a od toho dne se řada jejích druhů rozrůstá neuvěřitelným tempem. Dřívější, v první fázi obdivované, typy jsou zapomínány a na svět se dostávají stále nové a úžasnější materiály, které vytlačují ty klasické - dřevo, železo, keramiku, porcelán, textil, kůži atd. Neustále zušlechťované vlastnosti umělých hmot je pak zákonitě staví na první místa spotřebitelského zájmu, a to díky jejich pevnosti, odolnosti, pružnosti, lehkosti. A výhodou je i jejich poměrně snadné zpracování do rozličných požadovaných tvarů. Nemluvě už o široké barevné škále. Základní surovinou k výrobě plastů je ropa nebo její deriváty, ale některé druhy se vyrábějí také z přírodních materiálů, hlavně ze škrobů.

Navíc plasty mají jedinečnou možnost recyklace, takže je logické, že se v našich ulicích objevují samostatné kontejnery na jejich sběr. Asi správně uhádnete, že mají barvu žlutou. Jako sluníčko, jako naděje. A naděje na znovuvrácení plastů do života je veliká – záleží ovšem na vás

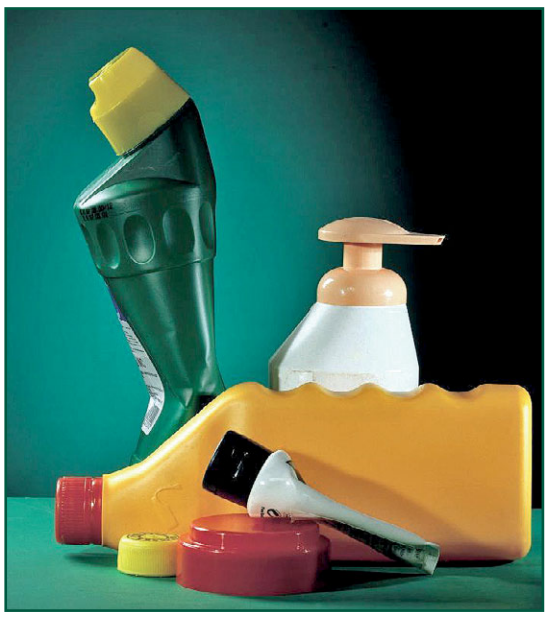

a na vaší ukázněnosti, kolik takových výrobků se po použití nebo vyřazení objeví právě v uváděných kontejnerech.

Obdobně jako u jiných materiálů se plasty třídí podle druhu a dál se zpracovávají. Prvním krokem je jejich drcení a drť se používá k další výrobě. Nejrozšířenější metoda recyklace je takzvaná regranulace. Zní to sice vědecky, ale je to v podstatě docela snadno pochopitelné. Jak se můžete dozvědět, základním materiálem pro výrobu různých druhů plastů je granulát, což jsou vlastně takové malé kousky jako pecičky. Ty jsou buď bezbarvé, nebo barevné. Tahle surovina se roztaví na potřebnou hustotu a vstřikuje se pak do příslušných forem anebo se vyfoukne do námi rovněž známých fólií. Rozemletá, vypraná a usušená drť z odpadových plastů se po roztavení zchladí právě do podoby popisovaných granulí. Přidávají se pak do hmoty, z níž se vyrábí nové předměty, kde ovšem nejsou kladeny tak vysoké a přísné nároky na kvalitu některých vlastností zhotovovaných výrobků.

Třídění je poněkud jednodušší, pokud hovoříme o společné recyklaci několika typů plastů dohromady. Takovému materiálu se říká komplexní plasty. Roztavená hmota vzniklá tavením různých druhů umělých hmot se při teplotě přes 200 stupňů Celsia lisuje do forem. Tak se rodí neuvěřitelné - plastová prkna, hranoly, trámy, kůly, ale také třeba zatravňovací dlaždice, zámková dlažba, celé protihlukové stěny apod. Taková hmota, a tím pádem i výrobky z ní, je velice odolná proti povětrnostním podmínkám. Proto také jiní výrobci z ní dělají i lavičky, skluzavky a další vybavení pro dětská hřiště pod širým nebem. Výhodou je, že se dají znovu opět recyklovat.

Ačkoliv se opakovaně varuje před pálením umělých hmot v kamnech i na ohni, při němž vzniká spousta škodlivin a jedovatých látek, mohou dokonce i plasty jako palivo sloužit. A to jako palivo skutečně vydatné. Ovšem zase díky speciálnímu zařízení a také tomu, že musí být plasty pro tento účel správně připravené. To znamená správně nadrcené a namíchané. Takto vzniklé palivo se pak používá při výrobě cementu, kdy je třeba dosáhnout vysokých teplot. Za takových okolností vzniká i méně škodlivin. Ale toho doma rozhodně dosáhnout nelze...

Toto vydání vzniklo díky autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., www.ekokom.cz

EMTROJKA

MICHALA MATYÁŠ MAJKA

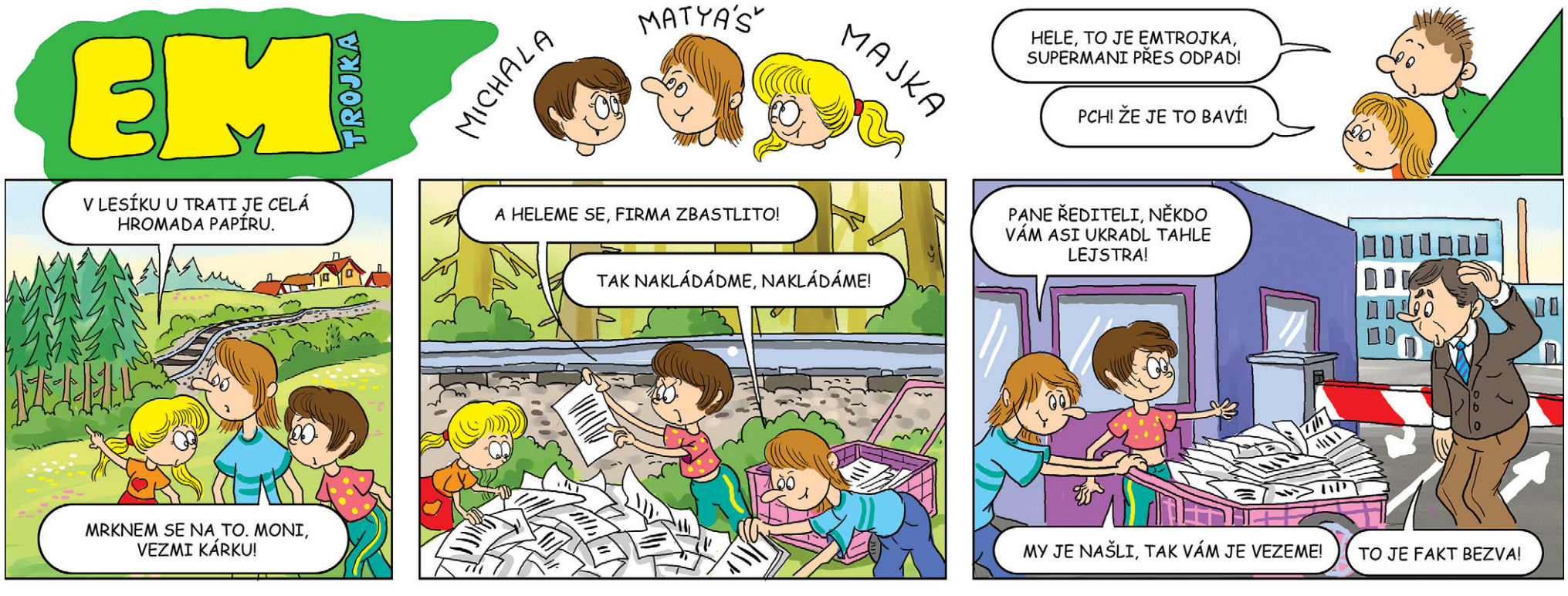

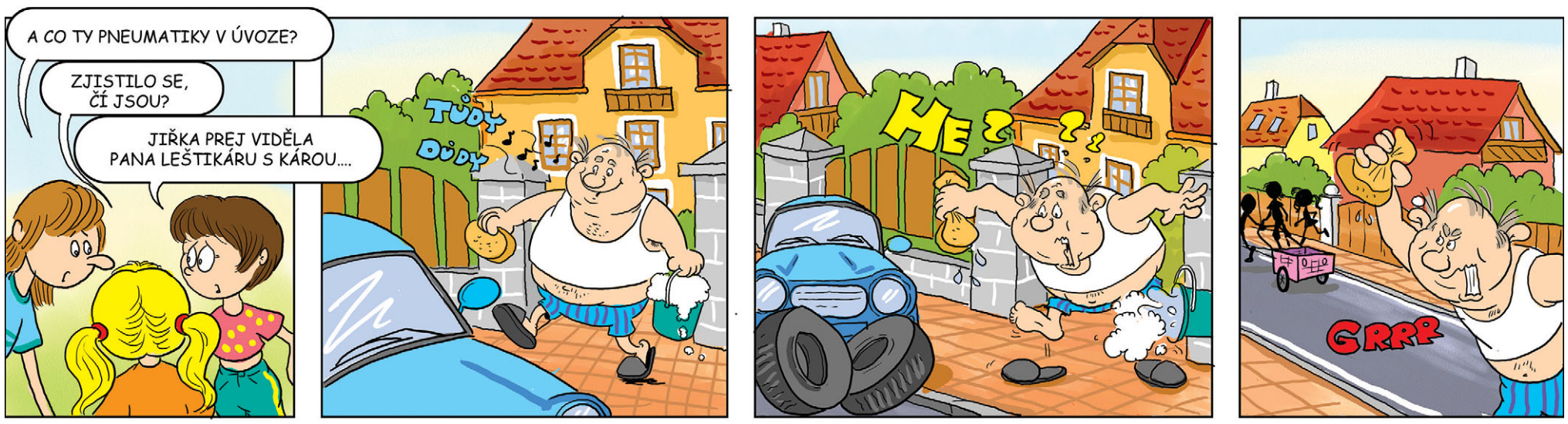

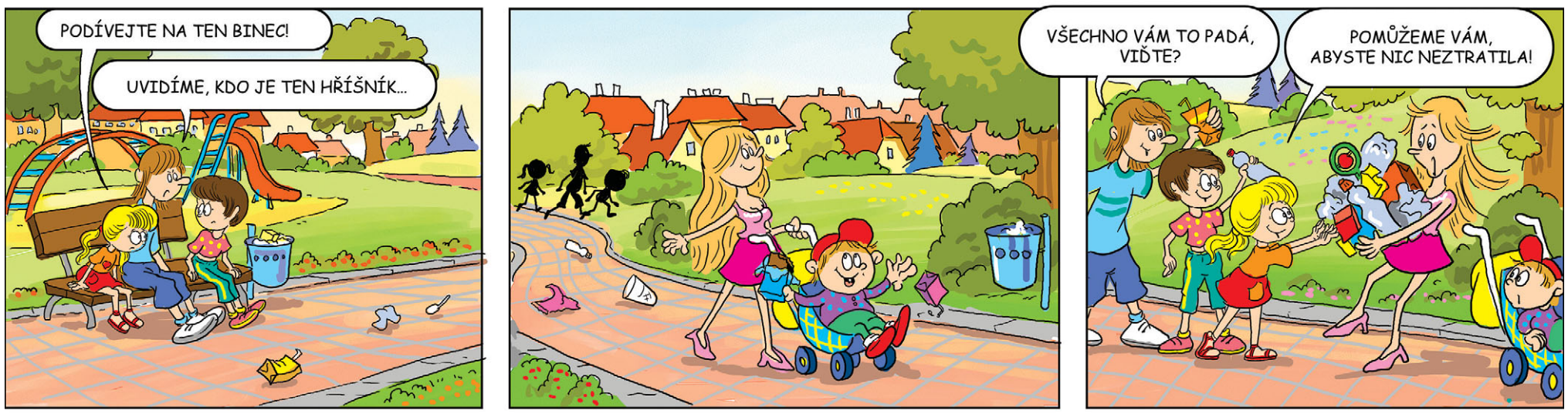

JAK SPRÁVNĚ TŘÍDIT ODPADY

Třídit se dá skoro vše. Na nejčastěji produkované odpady slouží barevné kontejnery, se kterými se běžně na ulicích setkáváte.
Na jednotlivých kontejnerech naleznete nálepky, které přesně popisují, co do kterého kontejneru patří, a co ne.

Sklo

Dotřídění skla z kontejnerů – pro Čechy je linka v Příbrami

Jak se sklo dotřiďuje:
- ručně se vytřídí porcelán a velké nežádoucí odpady
- automatizovaná strojní úprava střepů - drcení, praní a oddělení neskleněných částí (víčka, viněty, kroužky apod.), mletí, rozdělení podle barevnosti střepů
- odeslání čistých nadrcených střepů do skláren

VÍTE, ŽE...

Pokud jsou k dispozici kontejnery na barevné i bílé sklo, je důležité třídit sklo i podle barev. Pokud máte kontejner na sklo jen jeden, pak do něj dávejte jakékoliv sklo. Vytříděné sklo nemusíte rozbíjet, bude se dále třídit! Na obalech, patřících do kontejneru na sklo, jsou tyto značky:

70 71 72 GL

Do kontejneru na sklo NEPATŘÍ:

- Porcelán (hrníčky, talířky, umyvadla) - je to velmi odlišný materiál (vypálená glazovaná hlína) od skla (roztavený písek), nedá se zpracovávat se sklem. Při recyklaci mohou i malé kousky porcelánu úplně znehodnotit velké množství skla. Odhazujte do popelnice.
- Autosklo - kvůli snížení tříštivosti je mezi vrstvami skla zalisovaná plastová fólie (drží střepy pohromadě), a proto je nelze běžným způsobem recyklovat. Odevzdávejte je v autoservisu nebo ve sběrném dvoře.
- Zrcadla - na zrcadlovém skle je kovová zrcadlící vrstva, která znemožňuje recyklaci tohoto skla. Odhazujte je proto do popelnice nebo odneste do sběrného dvora.
- Zářivky a výbojky - obsahují těžké kovy, a jsou proto nebezpečným odpadem. Odevzdávejte je do specializovaných nádob v nákupních střediscích a hobbyrmarketech nebo do sběrného dvora.
- Lahvičky od léků se zbytky léků - jsou sice z běžného skla, ale mohou obsahovat nebezpečné látky. Odevzdávejte je v lékárnách.

Plasty

Ruční dotřídění na dotřiďovací lince

Roztřídění na:
- PET lahve
- fólie
- tuhé obaly (lahvičky od šamponů, čisticích prostředků...)
- směsné plasty

VÍTE, ŽE...

PET lahve můžete do kontejneru vhazovat s etiketou i víčkem. Obojí bude při dalším zpracování automaticky odděleno. PET lahve sešlápněte, nasaďte víčko a to již neutahujte !!!
Plastové kelímky od jogurtů a jiných potravin není nutné důkladně vymývat, stačí zbytky jídla z kelímku dojíst nebo vyškrábat.
Na obalech, patřících do kontejneru na plasty, jsou tyto značky:

1 2 4 5 6 PET HDPE LDPE PP PS

Do kontejneru na plasty NEPATŘÍ:

- Plasty z PVC (podlahové krytiny, trubky) - odpad z PVC lze jen velmi obtížně recyklovat a jen ve speciálních zařízeních. Odhazujte do kontejnerů na objemný odpad nebo odneste do sběrného dvora.
- Mastné obaly se zbytky potravin - znečistí obsah kontejneru, odpady se musí více vymývat, což zvyšuje náklady na recyklaci. Odhazujte do popelnice.
- Obaly od žíravin, barev a jiných nebezpečných látek - odevzdávejte ve sběrném dvoře nebo při mobilním svozu těchto odpadů. Likvidují se ve speciálních spalovnách.
- Koberce - jsou příliš objemné pro dotřiďování a nelze je recyklovat v běžných zařízeních na recyklaci odpadních plastů z domácnosti. Odevzdejte ve sběrném dvoře nebo do kontejnerů na objemný odpad.

Papír

Ruční dotřídění na dotřiďovací lince

Roztřídění na:
- novinový papír
- časopisy
- lepenky a kartony
- ostatní papír

VÍTE, ŽE...

Obálky s fóliovými okénky sem můžete také vhazovat, nevadí ani papír s kancelářskými sponkami, s tím si recyklační technologie poradí.
Na obalech, patřících do kontejneru na papír, jsou tyto značky:

PAP 20 21 22

Do kontejneru na papír NEPATŘÍ:

- Znečištěné a mastné papíry (od potravin, barev, chemikálií apod.) - mohou znečistit ostatní papír v kontejneru a znehodnotit surovinu pro papírny. Odhazujte je do popelnice.
- Svazky knih s vazbou - do kontejneru patří pouze knihy bez vazby. Větší množství knih raději odneste do sběrného dvora.
- Použité dětské pleny - patří rovnou do popelnice.
- Bublinkové obálky s plastem - je nutné oddělit plastový vnitřek obálky.

Nápojové kartony

Ruční dotřídění na dotřiďovací lince

VÍTE, ŽE...

Nápojové kartony jsou vrstvené odpady složené ze tří materiálů: papíru, hliníkové fólie a polyetylenové fólie.
Vhazují se do kontejnerů označených oranžovými samolepkami. Před vhozením do kontejneru obal vypláchněte, aby v něm nezůstaly zbytky nápoje, a krabici dobře sešlápněte. Není třeba odstraňovat plastový uzávěr.

Na nápojových kartonech jsou tyto značky:

C/PAP 81 84

EKO-KOM
AUTORIZOVANÁ OBALOVÁ SPOLEČNOST

Ani hadry na skládky nepatří

Starší pamětníci vyprávějí, že kdysi jezdíval po vsích a předměstích člověk s vozíkem a z plna hrdla vykřikoval svůj neměnný slogan: Hadry, kosti, kůže... A lidé tak měli možnost se zbavovat starého oblečení a textilu. A co se děje s textilním odpadem dnes?

Ještě před dvěma desítkami let se nosil textil do sběrných surovin, kde se vykupovaly přírodní materiály jako bavlna, vlna, len... Textilní vlákna se pak používala při výrobě některých druhů papíru. Jenomže dneska v našich šatnících převládají spíše umělé materiály, jejichž druhů neustále přibývá, takže bychom je už ani neuměli vyjmenovat. Silon, tesil, fleese a tak by se dalo pokračovat ještě hodně dlouho.

A co dneska s oblečením, ze kterého jsme vyrostli nebo se nám už nelíbí? Řešením jsou různé burzy dětského i jiného oblečení anebo charitativní a církevní zařízení, která předávají zachovalé oblečení potřebným. Občas řeší tuto otázku sbírky pro země postižené přírodními nebo jinými katastrofami.

Někde se dokonce objevují samostatné kontejnery na svoz textilu – tam se ale musí oblečení a jiné textilie ukládat vyprané, vyspravené a složené v igelitových pytlích. Na scénu pak nastupují speciální třídírny, které věci roztřídí pro další použití. Věci, které se pro tyto účely již nehodí a jsou z přírodních materiálů, zbaví knoflíků a kovových či plastových částí, jako jsou zipy, patenty, ozdoby. Potom se hadry slisují do balíků a předávají do továren a firem na čištění strojů apod. Ale viděla jsem ještě jinou možnost upotřebení – tkaní z nastříhaných látkových proužků z přírodních materiálů na speciálních stavech. A koberečky, prostírání, tašky, mošny a jiné výrobky z této produkce vypadají opravdu náramně!

Řešením je hnědá

V poslední době se stále častěji a stále hlasitěji mluví o takzvaném bioodpadu. Pro ty, kteří možná nevědí, o čem je řeč, dodejme, že se jedná o odpad rostlinného nebo živočišného původu. Tedy konkrétně třeba zbytky z kuchyně nebo ze zahrádky. Ale zeptejme se společně s klasikem - kam s ním?

Zahrádkáři vědí, že většina takových odpadků může skončit v kompostu, kde po rozkladu vytváří účinné hnojivo pro další záhony květin či zeleniny. Ale co tam, kde taková možnost neexistuje? V městských ulicích a na rozlehlých sídlištích bez zahrad?

Někde už si na to uměli zajít – možná jste v některých městech již viděli takové hnědé popelnice, kterým se říká kompostery. Jsou speciálně upravené, aby zabraňovaly úniku nepříjemného a obtěžujícího zápachu. Na rozdíl od kompostů, kde se o rozklad zbytků postarají mikroorganismy a žížaly a jiní zástupci živočišné říše, se však do těchhle popelnic nesmí házet odpadky původu živočišného – tedy odřezky masa, tuky, kosti.

Kromě toho porůznu vznikají velké kompostárny, kde se obsah průběžně překopává a přesívá, aby se rozkládal co nejrychleji. Vzniká tak kvalitní zemědělské hnojivo. Ale těch není zase tak mnoho a navíc jsou dost vzdálené na to, abychom tam s našimi odpadky tohoto charakteru pravidelně jezdili.

Jiný postup pak vyžadují takzvané biostanice. Tam se biologické odpady zpracovávají naopak bez přístupu vzduchu. Tlením, hnitím a rozkladem. Vzniká tak suchá kompostová hmota, ale zejména - bioplyn. Ten je hořlavý a používá se efektivně k výrobě elektrické energie.

Zatím se sice ještě těšíme z dozvuků léta, ale zahrádkáři vědí, že už brzy přijde čas, kdy je třeba plody ze zahrádky sklidit a připravit ji na zazimování. Tehdy se jim nahromadí spousta ořezaných větví, listí a jiného rostlinného odpadu. Pálit se nesmí, odvoz na skládku také není správný, tak co tedy s ním? I tady pomáhají obce přistavením velkoobjemových kontejnerů v jednotlivých čtvrtích, kam takový odpad můžete odvézt. Ale pozor! Nepatří sem nic jiného – jako třeba vysloužilý sporák nebo porouchaná televize.

Pátráme s detektivem Vytřídilem

Případ první

Dovolte mi, abych se představil. Jmenuji se Separát Vytřídil, ale většina mých přátel mi říká Sepíku. Takže, pokud se chcete považovat za moje přátele, jsem i pro vás prostě Sepík. Pokud ne, tak jsem prostě detektiv. Detektiv, šéf a zároveň jediný zaměstnanec detektivní agentury Ajeto.

Začalo to všechno tím, že se jednoho dne u mne v kanceláři objevil profesor Pravoslav Koumal. Byl to náramně chytrý a vzdělaný pán a o svých objevech mi vykládal hodně dlouhou dobu. A teprve pak z něj vypadlo, co ode mne vlastně potřebuje zjistit. A nebylo toho málo! Ale vezměme to všechno popořádku.

První úkol, na který mě profesor najal, mě zavedl na městské sídliště, kde se svou rodinou bydlel. Měl jsem totiž v tajnosti pátrat po zmizelých věcech, které se profesorovi ztratily z jeho pracovny. Neměly sice žádnou velkou cenu, kdyby je někdo chtěl třeba prodat, ale pro pana profesora znamenaly mnoho. Ať už pro jeho práci nebo jako vzpomínky. Podezíral svou manželku, protože ztrátu zaznamenal po víkendu, kdy paní Koumalová se svou matkou prováděly v celém domě velký úklid. Profesorův dotaz, kam zmizely jeho věci, odbyla opovržlivou větou, že tam, kam patří.

Kam tedy mohla paní profesorová, když profesorovou sbírkou tak opovrhovala, všechny ty „poklady“ vyhodit? Ano, správně - do odpadků! A kam že se dávají odpadky?

Pokud jste přemýšleli jako já, došlo vám, že mojí první stopou byla popelnice a barevné kontejnery na tříděný odpad. Bohužel jsem ale přišel pozdě. Sice jen o pár hodin, ale odpad již odvezla, jako každý týden, velká nákladní auta na svoz odpadků.

Bylo mi jasné, že klíč k rozluštění záhady jsem sice už našel, ale musel jsem ještě najít ty ztracené věci. A sledovat stopu dřív, než vychladne. A tady začala má velká a náročná cesta...

Případ druhý

Nejdříve jsem se rozhodl vydat po stopě skleněné láhve, kterou si profesor Koumal přivezl z exotické Asie. Byla stará, hodně stará, měla zvláštní tvar a ještě zvláštnější historii spojenou s příběhem jednoho sultána a krásné Semichaly, chudé venkovské dívky. Když ji sultán požádal, aby přišla do jeho paláce, vzkázala mu, že přijde, pokud jí pozvání doručí tak, aby jej všichni viděli, ale nikdo jej nemohl přečíst ani si na ně sáhnout. A chytrý sultán (pokud na to neměl ještě chytřejší rádce) jí poslal psaníčko právě v té průhledné baňaté láhvi s dlouhým úzkým hrdlem.

Věděl jsem, že musím za někým, kdo mi poradí, kudy a kam dál. A tak jsem se vypravil na EKO-KOM. A dobře jsem udělal! Vysvětlili mi tam, kam vede další cesta skleněného odpadu ze sběrového kontejneru. Místo, kam se skleněný odpad sváží ke třídění, bylo poměrně blízko od našeho města. Měl jsem štěstí, protože jsou jen čtyři v republice, a mohlo být třeba sto kilometrů daleko.

Díky detektivnímu průkazu jsem se bez obtíží dostal ke třídící lince. A pak jsem mohl sledovat, jak se z lahví a skleněných střepů po zbavení papírových nálepek, kovových a jiných zbytků připravuje čistá a jemná drť. Na to člověk asi nemusí být ani detektiv, aby mu došlo, že tady to zdaleka nekončí. Drť se přidává do tavby a z roztavené suroviny se pak vyrábějí nové lahve a sklenice. Moc krásná a zajímavá podívaná, ale já se modlil, aby v téhle várce ještě profesorova láhev nebyla.

Tentokrát jsem měl skutečně šťastný den. Nejen, že jsem tu zvláštní skleněnou nádobu s píšťalovitým hrdlem našel ještě v hromadě jiných střepů připravených na třídicí linku, ale představte si, že byla naprosto neporušená, ani kousíček z ní nechyběl!

Případ třetí

Ten nečekaný úspěch mě tak navnadil, že jsem se hned vydal po další stopě. Tentokrát za složkou papírů s dávnými výpočty jednoho ze starých italských hvězdopravců. Podle profesora Koumala byly v otrhaných zprohýbaných béžových deskách s červenými tkaničkami.

Tady bylo ovšem pátrání mnohem těžší. Složka mohla putovat do papíren, aby se z ní stal nový, recyklovaný papír, ale také mohla po roztrhání a rozvláknění sloužit jako výchozí hmota pro výrobu tepelných izolací, ať už protipožárních, protihlukových, či zabraňujících srážení vlhkosti. Anebo se mohla dostat do kompostéru, aby se z ní stal po proběhnutí určitého procesu prostě – kompost a následně pak hnojivo. Anebo v kombinaci s jinými materiály se mohla proměnit v topivo.

Ročně takhle putují u nás k recyklaci stovky tisíc tun papíru. Dovedete si to představit? Já si vlastně ani nedokážu představit, kolik z toho připadá zrovna na naše město. Ale i v tomhle případě jsem měl kliku. Podařilo se mi zjistit, kam se odváží sběrový papír z profesorovy čtvrti a kde se asi tak v danou chvíli může nacházet. A věříte, že za pouhé dvě hodinky jsem ony nešťastné desky v balících papíru skutečně objevil? Málem jsem mezi tím papírovým nadělením zatančil indiánský tanec vítězství.

Ale vyhráno ještě nebylo.

Případ čtvrtý

Čekal mě ještě jeden úkol, který jsem si nechal nakonec. Bylo to tak trochu jako v pohádce – tři těžké, zdánlivě nesplnitelné úkoly pro prince, spravedlivého Jiříka nebo hloupého Honzu. Ale já nebyl ani princ, ani králův kuchař nebo hloupý Honza. A profesor Koumal nebyl ani král, ani zlý černokněžník. Byl jen nešťastný vědec a já celkem schopný detektiv. A tak se pátralo dál... Povzbuzený předchozími úspěchy a tím, že jsem se už jakž takž vyznal v odpadovém hospodářství a recyklačních možnostech odpadu, myslel jsem si, že ten poslední úkol bude už brnkačka. A to jsem si tvrdě naběhl.

Najít plastový atomový model nějaké komplikované chemické sloučeniny, kterou profesor Koumal s kolegy vyvinul a jejíž model si pro větší názornost postavili, byl tvrdší oříšek, než jsem čekal. Pojem plasty je totiž strašně široký. Je jich spousta druhů, které se liší jak svým chemickým složením, tak fyzikálními vlastnostmi. A teď, babo, raď. Nakonec ale poradili odborníci z EKO-KOMu a já se mohl vydat správným směrem.

Myslel jsem si bláhově, že model nebo jeho části zachráním ještě před tím, než se z něj stane granulát. Tedy před jeho rozdrcením nebo rozemletím a před roztavením a následným zchlazením do tvarů jakýchsi peciček. Ty se pak používají při výrobě nových plastových výrobků. A až tam jsem se taky dostal, když jsem sledoval stopu modelu. A víte, co se z něj nakonec stalo? Skluzavka pro dětské hřiště! Tedy jen její kousek.

A s tím se musel profesor také smířit, když jsem mu předával výsledky svého pátrání. A musím říct, že se ani moc nezlobil. Dokonce bych řekl, že se při mém hlášení trochu usmál. Možná ho naladily ty dva zachráněné poklady, ale možná i představa malých kluků a holčiček dovádějících na barevné plastové skluzavce právě z jeho atomového modelu...

Tentokrát se s detektivem Separátem Vytřídilem vydáme do ulic. Zaznamenáme výsledky jeho vyšetřování a na vás pak bude, abyste určili, kdo je viníkem, co bylo uděláno špatně, anebo sami doplnili detektivní pátrání. Budeme čekat na dopisy s vašimi odpověďmi a pro ty nejlepší jsou připravené zajímavé ceny.

Detektivka i pro vás

Příběh od kontejnerů

Už několik dní pozoruji, ukrytý na lavičce mezi stromy, cihlovou ohrádku s klasickými černými kontejnery na komunální odpad, před níž stojí tři další, tentokrát krásně barevné kontejnery. Přichází paní Matoušková se svázaným balíčkem novin a hodí jej do škvíry modrého kontejneru. Hned vzápětí za ní se ze dveří vyřítí Michal Malina s náručí plnou PET láhví, sotva je obejme, a jednu po druhé šoupá do otvoru ve žlutém kontejneru. Šouravý krok prozrazuje pana Kadrnožku. Z jeho kbelíku čouhají zmuchlané papíry, hrdla dvou zelených láhví a naprasklá fialová miska z umělé hmoty. Zavrzá víko černého kontejneru a ozve se typické mlasknutí, jak obsah kbelíku dopadne na nastřádaný odpad. A už si tu hopsá malá Anetka Šimánková se skleněnou láhví od šťávy a plastovým červeným obalem od kečupu. Slyším zacinkání skla od zeleného kontejneru a pak tupé bouchnutí od žlutého. To se ale už zvedám a zastrkuji notes se jmény dvou provinilců do kapsy. Jeden z nich je naprosto jasný a u druhého šlo jen o menší chybičku... Dovedete viníky odhalit stejně rychle jako já?

Příběh z plastů

Kam se vozí plastový odpad a co se děje s takovým množstvím PET láhví, vždyť jenom naše rodina jich týdně nahází do kontejneru nejméně deset. S touhle větou za mnou přišel Lojzík Marounků, když si mě se svojí klukovskou partou Slídičů najímal. Jako honorář jsem měl slíbené ty nejlepší borůvky a maliny z Černého vrchu. Kdo by odolal?!

Sledoval jsem auto s plastovým odpadem, které mě zavedlo k jedné firmě, kde se plasty na dotřiďovací lince rozdělují na PET láhve, fólie, polystyren a tvrdé plasty. Samozřejmě se z pásu odstraňují i různé nečistoty. Pak se každá skupina plastů slisuje do balíků a ty se vozí pryč. Na recyklaci. Z fólií a igelitů se vyrábějí opět igelitové pytle a tašky, recyklovaný pěnový polystyren slouží k výrobě speciálních cihel, z tvrdých plastů třeba lavičky, zahradní nábytek, skluzavky, odpadkové koše, zatravňovací dlažba nebo kompostery. Ale nejvíc mě překvapilo, co po recyklaci vzniká právě z PET láhví. Víte to vy? Zkuste jmenovat alespoň jeden výrobek.

Dokázali jste zodpovědět otázky Separáta Vytřídila? Pokud ano, napište nám do 17. října na adresu Robinsona.

Vydavatel, redakce: Robinson o.s., Rudolfovská 34, České Budějovice za podpory EKO-KOM, a.s., Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4
Texty: Hanka Hosnedlová · Foto: archiv EKO-KOM, a.s. · Ilustrace: Zdeňka Študlarová
Inzerce, grafická úprava: STUDIO GABRETA® spol. s r.o., Praha, info@studio-gabreta.cz · Tisk: TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice
Reg. č.: MK ČR 7767 · Vytištěno na recyklovaném papíru
Vydavatel se nemusí vždy ztotožnit s názory autorů publikovaných příspěvků

V Recyklační aleji rostou nejen stromy

Zdá se to až k neuvěření, ale od otevření Recyklační aleje v jihočeské metropoli uplynul už celý rok! Většina z vás ji nepochybně v průběhu roku už navštívila, takže ví, o čem je řeč. Ale ty, kteří to zatím ještě nestihli, se pokusíme navigovat správným směrem. Takže, tuhle speciální alej najdete na pravém břehu řeky Malše a vchod do ní je z křižovatky ulic Dukelská a Alšova, jen kousek od rušné Lidické třídy.

Projekt vznikl v součinnosti statutárního města České Budějovice a společnosti EKO-KOM, o které víme, že se specializuje právě na propagaci tříděného sběru a recyklace odpadů. Alej se stále postupně doplňuje a vybavuje a svou konečnou podobu by měla získat až koncem roku 2012.

Záměrem zmiňované aktivity je vytvořit pro občany takovou příjemnou oddychovou oázu s názornými ukázkami týkajícími se správného nakládání s odpady. A také toho, jak je odpad dál využíván a co díky moderní recyklaci odpadů může vznikat. Abyste si totiž mohli udělat naprosto konkrétní a nezkreslenou představu, jsou v aleji umístěné barevné kontejnery na jednotlivé druhy odpadu, ale na rozdíl od těch, které známe z ulic, mají průhledy. Tak mimo jiné můžete sledovat, jak se třeba i vaším přičiněním zaplňují.

Nástěnka z recyklovaného plastu sloužící jako plakátovací plocha

Barevné plastové lavičky v tomto areálu, kterých bylo původně přesně dvacet, neslouží jen k odpočinku. Jsou zároveň také jednou z názorných ukázek, co všechno se z recyklovaných plastů dá vlastně vytvořit. K těm klasickým lavičkám přibylo ještě dalších šest naprosto unikátních. Mají totiž podobu vláčku! Barevná lokomotiva a pět vagónků jsou lákadlem především pro děti, které si jistě nenechají ujít příležitost je vyzkoušet, i když je nohy třeba vůbec nebolí.

A pravděpodobně to nabudí u návštěvníka i další zvědavost, co všechno se dá ještě z recyklovaných materiálů vyrábět. Touhu po tomto poznání uspokojí jednak velice přehledně a zajímavě zpracované nástěnky, jejichž počet se rozšířil o dalších šest, a jednak konkrétní ukázky takto získaných výrobků. Informativní tabule jsou takovým čtením na pokračování nebo mapou zaznamenávající cestu odpadu až po jeho konečné využití. Můžete tak pohodlně sledovat poměrně podrobně zpracovaný aktuální koloběh od vzniku odpadu až po okamžik, kdy z něj vznikne hotový nový výrobek. Ať už se jedná o papír, sklo, plasty, nápojové kartony, kovy a další.

Anebo se budete moci nechat provázet panem Doubkem, což není pán s tímto poetickým jménem, ale stromek s funkcí jakéhosi profesionálního odpadového průvodce. On vás bude provádět takovým malým lesíkem tabulí ve tvaru stromečků. Jejich obsah vás pak přesně poučí, kam který druh odpadu patří, jak s ním nakládat a jak se dál zpracovává. Takový malý lesík velice potřebného školeníčka.

Pro návštěvníky aleje by měly v budoucnu přibýt ještě další dětské lavičky, stojany na kola a jiné výrobky z recyklovaného plastu. Jsou to ovšem tak trochu spojené nádoby. Čím více občané krajského města vytřídí a nasbírají plastového odpadu, tím víc se bude moci vybavení Recyklační aleje rozšířit. Tudíž je to tak trochu i na vás!

Recyklační alej
www.recyklacni-alej.cz

A ještě něco – existenci aleje provází již od jejího vzniku zajímavá soutěž. Stačí totiž odpovídat na položené otázky (formu odpovědi si můžete zvolit podle svých možností), a pokud bude odpověď správná, budete zařazeni do slosování. To proběhne v posledním měsíci v roce – v prosinci. A co je tentokrát kromě drobných dárků ve hře? Velice praktická věc – úhrada svozu komunálního odpadu na celý rok 2012. A to přece stojí za to, ne? To by byl báječný dárek pro rodiče k Vánocům, nemyslíte?

A budete-li chtít vědět o Recyklační aleji ještě více, stačí si otevřít webové stránky www.recyklacni-alej.cz

Dětský vláček z recyklovaného plastu v aleji

Lavičky, kolostavy, květináče a další výrobky z recyklovaného plastu jsou připravené jako výhry pro města a obce, které se umístí v celoroční sběrové soutěži s názvem Jihočeši třídí odpady. Ta byla vyhlášena již prvního října loňského roku a ukončena bude posledního září roku letošního.

Soutěží obce, vyhrávají lidé

Do soutěže jsou automaticky zařazeny všechny obce Jihočeského kraje, které se zapojily do systému třídění a pravidelného svozu odpadu. Aby bylo hodnocení co nejspravedlivější, jsou soutěžící obce rozděleny do čtyř kategorií podle počtu obyvatel. Do první skupiny byly zařazeny obce do 499 obyvatel, druhá kategorie od 500 do 1999 obyvatel, třetí zahrnuje obce a města od 2000 do 7000 osob a poslední potom již města nad 7000 obyvatel.

Stanovený bodový systém hodnotí nejen výtěžnost tříděného sběru – papíru, plastů, nápojových kartonů, bílého i barevného skla – v kilogramech na hlavu, ale i takzvanou úspěšnost třídění. Ta totiž sleduje poměr vytříděných využitelných složek odpadů a odpadu dál již nevyužitelného. Počtem 60 bodů se započítává navíc sběr kovů, hodnotí se také včasnost a kvalita písemných výkazů odevzdávaných společnosti EKO-KOM, která je hlavním vyhlašovatelem zmiňované soutěže. Svou roli v neposlední řadě hraje také osvětová činnost, vysvětlující a doporučující třídění odpadů, ať už v podobě letáčků, radničního tisku, besed a jiných forem propagace.

V listopadu budeme tedy vědět, které obce se v jednotlivých kategoriích umístily na prvních stupních pomyslného žebříčku, a kam tedy poputují ceny z recyklovaného barevného plastu. Každá z cen bude opatřená samolepkami s textem, oznamujícím, že jsou darem za úspěch v krajské sběrové soutěži. Těm nejlepším z úspěšných obcí a měst bude navíc předána ještě pamětní tabule a diplom.

Soutěž obcí
Jihočeši třídí odpady

Fotoreportáž z dotřiďovací linky odpadů Lišov

Celkový pohled do haly s dotřiďovací linkou.

Na začátku dotřiďovací linky je obrovská halda plastů a kartonových obalů, které jsou navezeny auty ze žlutých kontejnerů.

Pohled na ruční dotřiďovací linku. Na pásu jedou pomalu všechny plastové odpady. Ručně je potom pracovníci třídicí linky roztřiďují podle druhu (PET lahve, silnostěnné plasty od obalů mycích a pracích prostředků, nápojové kartony) a podle barev (čiré, zelené, modré).

Na konci linky neroztříděný plast (který nelze zařadit do žádné roztřiďovací kategorie) sjede z pásu na zem...

... aby jej další pracovníci nahrnuli na pás směřující k lisu.

Samozřejmě i rozdělený plast podle druhu putuje do lisu.

A takhle to vypadá na konci lisu, ze kterého vyjíždějí velké slisované balíky.

Na dvoře skládky se k sobě balíky skládají podle druhů a jsou připraveny na expedici do různých zpracovatelských závodů.

Jeden z týmů dotřiďovací linky, kterým patří velké dík.

U Borovan u Č. Budějovic na skládce Růžov mají poloautomatickou dotřiďovací linku. Tam se vyvážejí odpady z kontejnerů a popelnic, které jsou u podniků, firem a obcí z okolí Č. Budějovic.

Jak je z obrázků vidět, celý proces separace odpadů není jednoduchý a děkujeme nejen těm, kteří třídí doma, ale i těm, kteří pak připravují vytříděný odpad k dalšímu zpracování.
Snažte se proto házet čistý odpad do kontejnerů. Po vašem vyhození s ním opět přijdou do kontaktu lidé.
A po několikatýdenním ležení na hromadě před separací si dovedete jistě představit, co se všechno mezitím např. z polystyrenového tácku od kuřete vyklube...